Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES
JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 3. martā [1]

Lieta C-229/15

Minister Finansów
pret
Jan Mateusiak

(Naczelny Sąd Administracyjny (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīvas 2006/112/EK 18. panta c) punkts — Īpašumā saglabātu preču aplikšana ar nodokli, izbeidzot saimniecisko darbību — Direktīvas 2006/112/EK 187. panta 1. punktā paredzētā atskaitītā priekšnodokļa koriģēšanas laikposma beigu ietekme

I – **Ievads**

1. Šajā Polijas lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu runa ir par īpašu PVN iekasēšanas gadījumu. Ja nodokļa maksātājs izbeidz savu saimniecisko darbību, dalībvalstis var uzlikt nodokli šajā laikā vēl saglabātajam uzņēmuma īpašumam. Jāievēro nosacījums, ka nodokļa maksātājs pirms tam attiecīgās uzņēmuma preces, ņemot vērā atskaitīto priekšnodokli, ir iegādājies, nesamaksājot PVN. Šīs nodokļa uzlikšanas mērķis ir izvairīties no tā, ka rezultātā nodokļa maksātājs var privāti lietot šīs preces, nesamaksājot PVN.

2. Pamatlietā nodokļa maksātājs plāno izbeigt savu saimniecisko darbību. Viņa uzņēmuma īpašumā ietilpst ēkas daļa, kuru viņš ir uzbūvējis jau ilgu laiku pirms priekšnodokļa atskaitīšanas. Tagad nodokļa maksātājam ir radies jautājums, vai šī ēkas daļa nav apliekama ar nodokli tāpēc, ka tās būvniecība ir veikta jau sen. Proti, jau ir beidzies par ēkas daļas iegādi atskaitītā priekšnodokļa vēlākas koriģēšanas laikposms. Ja šāda priekšnodokļa koriģēšana vairs nav iespējama, vairs neesot arī pamata netieši veikt šo koriģēšanu, uzliekot nodokli ēkas daļai darbības izbeigšanas brīdī.

3. Tādējādi šajā lietā runa ir par dažādiem vēlākas priekšnodokļa koriģēšanas mehānismiem. Savienības PVN tiesību akti šajā gadījumā piedāvā dažādas regulējuma sistēmas, kuras šķietami daļēji pārklājas. Tāpēc Tiesai jānošķir šīs dažādās regulējuma sistēmas.

1 — Oriģinālvaloda – vācu.

II – **Atbilstošās tiesību normas**

A – *Savienības tiesības*

4. PVN iekasēšana Savienībā tiek regulēta Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu [2] (turpmāk tekstā – "PVN direktīva") [3].

5. Saskaņā ar PVN direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu PVN uzliek "preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds".

6. PVN direktīvas 18. pantā tiek papildināts:

"Dalībvalstis var uzskatīt katru no šādiem darījumiem par preču piegādi par atlīdzību:

[..]

c) izņemot 19. pantā minētos gadījumus, to, ka nodokļa maksātājs vai tā tiesību pārņēmēji patur preces, kad minētā persona beidz saimniecisku darbību, par kuru uzliek nodokli, ja PVN par šīm precēm ir kļuvis pilnīgi vai daļēji atskaitāms līdz ar to iegādi [..]."

7. Minētajā PVN direktīvas 19. pantā ir reglamentēta situācija, kad "visus aktīvus vai to daļu nodod par atlīdzību vai bez tās, vai kā ieguldījumu uzņēmējsabiedrībā".

8. PVN direktīvas 168. pantā nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitīt priekšnodokli:

"Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..]."

9. PVN direktīvas 184.–192. pantā ir reglamentēta "Atskaitīšanas koriģēšana". Šajā saistībā 185. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Koriģēšanu veic jo īpaši, ja pēc PVN atmaksāšanas mainās sastāvdaļas, kas izmantotas, lai noteiktu atskaitāmo summu [..]."

10. PVN direktīvas 187. pantā tiek papildināts:

"1. Attiecībā uz kapitālieguldījumu precēm koriģēšana ilgst piecus gadus, ieskaitot gadu, kurā tās ir iegādātas vai ražotas.

[..]

2 — OV L 347, 1. lpp.

3 — Agrāk līdz 2006. gada 31. decembrim bija piemērojama Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.). PVN direktīva būtībā ir tikai Sestās direktīvas pārstrādāta redakcija (skat. PVN direktīvas preambulas trešo apsvērumu). Tāpēc šajā lietā jāņem vērā arī judikatūra, kas pieņemta par atbilstošajām Sestās direktīvas normām.

Nekustamajam īpašumam, kas iegādāts kā kapitālieguldījumu prece, koriģēšanas laikposmu var pagarināt līdz pat 20 gadiem.

2. Ikgadējo koriģēšanu veic tikai par vienu piektdaļu no PVN, kas maksājams par kapitālieguldījumu precēm vai, ja koriģēšanas laikposms ir bijis pagarināts, par tā attiecīgu daļu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto koriģēšanu veic, balstoties uz svārstībām atskaitīšanas tiesībās nākamajos gados attiecībā pret atskaitīšanas tiesībām tajā gadā, kurā preces ir iegādātas, ražotas vai, attiecīgā gadījumā, pirmoreiz lietotas."

B – *Valsts tiesības*

11. Polijas 2004. gada 11. marta Likumā par preču un pakalpojumu nodokli (konsolidētā redakcija *Dz. U.* 2011, Nr. 177, poz. 1054, ar grozījumiem) ir reglamentēta PVN iekasēšana Polijas Republikā. Likuma 14. pantā ir noteikts:

"1. Nodoklis tiek uzlikts pašu saražotajām precēm [..] šādos gadījumos:

[..]

2) ja 15. pantā minētais nodokļa maksātājs, kas ir fiziska persona [..], izbeidz ar nodokli apliekamu darbību.

[..]

4. 1. un 3. punktu piemēro precēm, attiecībā uz kurām bija tiesības atskaitīt priekšnodokli.

5. 1. un 3. punktā minētajos gadījumos nodokļa maksātājiem ir pienākums sagatavot preču inventāra sarakstu [..] dienā, kad tiek pārtraukta ar nodokli apliekamā darbība. Nodokļa maksātājiem ir pienākums pievienot nodokļu deklarācijai informāciju par sagatavoto inventāra sarakstu [..].

[..]"

12. Par nekustamo īpašumu atskaitīta priekšnodokļa koriģēšanai Polijas likuma 91. panta 2. punktā ir paredzēts 10 gadu laikposms.

III – **Pamatlieta**

13. Pamatlieta ir par PVN tiesību aktu interpretācijas jautājumu, ko 2013. gadā *J. Mateusiak* uzdeva Polijas nodokļu administrācijai.

14. 1977.–1999. gadā *J. Mateusiak* uzbūvēja dzīvojamo un biroju ēku. Jau sākotnēji tā bija paredzēta daļēji privātiem mērķiem un daļēji notāra darbībai. Tikai par pakalpojumiem, ko *J. Mateusiak* iegādājās saimnieciskajā darbībā lietotās ēkas daļas būvniecībai, viņš izmantoja tiesības atskaitīt priekšnodokli.

15. Tagad Polijas nodokļu administrācijā *J. Mateusiak* vēlas noskaidrot, vai viņam, izbeidzot savu notāra darbību, saimnieciskajā darbībā lietotā ēkas daļa ir jāapliek ar PVN. Šajā saistībā viņš uzskata, ka pēc koriģēšanas laikposma beigām vairs nedrīkst notikt šāda aplikšana ar nodokli. Polijas nodokļu administrācija tam nevarēja piekrist. Pēc tam *J. Mateusiak* cēla prasību.

IV – **Tiesvedība Tiesā**

16. Pašlaik lietu izskatošā *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) uzskata, ka galvenā nozīme lietas izspriešanā ir Savienības tiesībām, un 2015. gada 19. maijā atbilstoši LESD 267. pantam tā uzdeva Tiesai šādu jautājumu:

"Vai PVN direktīvas 18. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc direktīvas 187. pantā paredzētā koriģēšanas laikposma beigām nodokļa maksātāja pamatlīdzekļiem, par kuru iegādi nodokļa maksātājs ir atskaitījis priekšnodokli, brīdī, kad tas izbeidz darbību, netiek uzlikts nodoklis un tie netiek iekļauti inventāra sarakstā, ja ir beidzies likumā noteiktais priekšnodokļa par to iegādi koriģēšanas laikposms, kas tiek noteikts atbilstoši šo pamatlīdzekļu paredzamajam lietošanas laikam nodokļa maksātāja saimnieciskajā darbībā, vai arī tādējādi, ka neatkarīgi no koriģēšanas laikposma pamatlīdzekļiem ir jāuzliek nodoklis saimnieciskās darbības izbeigšanas brīdī?"

17. Par šo jautājumu Tiesā 2015. gada septembrī rakstveida apsvērumus iesniedza *J. Mateusiak*, Grieķijas Republika, Polijas Republika un Eiropas Komisija.

V – **Juridiskais vērtējums**

18. Uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa kopumā vēlas zināt, vai PVN direktīvas 18. panta c) punkts ir piemērojams arī precēm, kas ir kapitālieguldījumu preces 187. panta izpratnē un attiecībā uz kurām jau ir beidzies šīs normas 1. punktā paredzētais laikposms un tāpēc vairs nav iespējams koriģēt atskaitīto priekšnodokli.

19. Manuprāt, uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. Koriģēšanas laikposma beigas attiecībā uz PVN direktīvas 187. panta 1. punktā minētu preci neietekmē tās aplikšanu ar nodokli saskaņā ar 18. panta c) punktu.

20. PVN direktīvas 18. panta c) punktā nav paredzēts ne nodokļa uzlikšanas termiņš, ne atsauce uz 187. pantu. Tas ir it īpaši būtiski, jo PVN direktīvas 168.a panta 1. punkta otrajā daļā par zemesgabala privāta lietojuma aplikšanu ar nodokli saskaņā ar 26. pantu nepārprotami ir norādīts uz 184.–192. pantu.

21. Kā norādīšu turpmāk, principā nav iemesla atbilstoši piemērot 187. pantu PVN direktīvas 18. panta c) punkta ietvaros.

1) Regulējuma sistēmu kopīgie aspekti

22. Pastāv konkrēti kopīgi aspekti starp priekšnodokļa koriģēšanas normām, no kurām viena ir PVN direktīvas 187. pants, un preču privāta lietojuma aplikšanu ar nodokli regulējošām normām, kāds ir 18. panta c) punkts.

23. Proti, abām regulējuma sistēmām jānovērš iespēja, ka, ņemot vērā jau piešķirtu priekšnodokļa atskaitījumu, nodokļa maksātājs var lietot preces, nesamaksājot PVN, lai gan vēlākais lietošanas veids nemaz neļauj atskaitīt priekšnodokli. Atbilstoši judikatūrai šādā veidā nodokļa maksātājam nav jāsaņem nepamatotas priekšrocības salīdzinājumā ar galapatērētāju un abām regulējuma sistēmām ir jānodrošina saikne starp priekšnodokļa atskaitīšanu un PVN iekasēšanu[4].

4 — Skat. spriedumu *Wollny* (C-72/05, EU:C:2006:573, 35. un 36. punkts); skat. arī Priekšlikumu Padomes Sestajai direktīvai par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (COM(73) 950, galīgā redakcija), 7. lpp. par 5. panta 3. punktu, kurā abas regulējuma sistēmas zināmā mērā tiek atzītas par savstarpēji aizvietojošām.

24. PVN direktīvas 184. un nākamo pantu noteikumos par atskaitīta priekšnodokļa koriģēšanu šim nolūkam tieši ir paredzēta priekšnodokļa atskaitīšana. Tiesības atskaitīt priekšnodokli saskaņā ar PVN direktīvas 167. pantu saistībā ar 63. pantu parasti tiek piešķirtas jau preces iegādes brīdī, pamatojoties uz tās *paredzēto* lietojumu. Tas, kādiem lietojumiem var izmantot tiesības atskaitīt priekšnodokli, ir noteikts PVN direktīvas 168. un 169. pantā. Parasti jāievēro nosacījums, ka nodokļa maksātājs iegādāto preci lieto ar nodokli apliekamu darījumu veikšanai. Atbilstoši judikatūrai koriģēšanas noteikumiem jāpalielina priekšnodokļa atskaitījumu precizitāte, pēc preces iegādes brīža uzraugot, kādā mērā nodokļa maksātājs to arī *faktiski* lieto mērķiem, kuri dod tiesības atskaitīt priekšnodokli [5]. Kapitālieguldījumu precēm šīs uzraudzības laikposms saskaņā ar PVN direktīvas 187. panta 1. punktu ir no 5 līdz 20 gadiem.

25. Turpretim normās par preču privātas lietošanas aplikšanu ar nodokli ir paredzētas nevis tiesības atskaitīt priekšnodokli, bet gan privātas lietošanas aplikšana ar nodokli – neietekmējot kādreiz piešķirtās tiesības atskaitīt priekšnodokli. Šajā gadījumā PVN direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams tādas preces privātai lietošanai, kura tiek saglabāta uzņēmuma īpašumā [6], bet 16. pantā un 18. panta c) punktā paredzētie nodokļa iekasēšanas gadījumi attiecas uz preces pāreju no uzņēmuma īpašuma uz nodokļa maksātāja privātu īpašumu. Strādājošā uzņēmumā šādas pārejas kā PVN direktīvas 16. pantā paredzētā izslēgšana no uzņēmuma īpašuma obligāti tiek apliktas ar nodokli. Turklāt PVN direktīvas 18. panta c) punktā dalībvalstīm ir sniegta iespēja uzlikt nodokli tādai preces pārejai no uzņēmuma īpašuma uz privātu īpašumu, kas notikusi saimnieciskās darbības izbeigšanas rezultātā [7].

2) Regulējuma sistēmu atšķirības

26. Abas regulējuma sistēmas – atskaitītā priekšnodokļa koriģēšana un privātas lietošanas aplikšana ar nodokli – savus līdzīgos mērķus sasniedz dažādos veidos. Lai gan Tiesa ir atzinusi, ka abām sistēmām ir vienāda ekonomiskā ietekme [8], gan to nosacījumi, gan tiesiskās sekas nav vienādas.

27. Pirmkārt, citviet jau esmu precizējusi, ka normas par privāta lietojuma aplikšanu ar nodokli ir speciālākas tiesību normas nekā normas par atskaitīta priekšnodokļa koriģēšanu [9].

28. Otrkārt, atskaitīta priekšnodokļa koriģēšana ir retrospektīva koriģēšanas norma, bet privāta lietojuma aplikšana ar nodokli ietver arī vērtības izmaiņas uzņēmuma īpašumā no preces iegādes brīža līdz privātas lietošanas sākumam. Tas tādēļ, ka saskaņā ar PVN direktīvas 74. pantu nodokļa aprēķinu bāze izslēgšanas no uzņēmuma īpašuma gadījumā (16. pants) un darbības izbeigšanas gadījumā (18. panta c) punkts) ir preces vērtība izslēgšanas no uzņēmuma īpašuma brīdī [10] vai darbības izbeigšanas brīdī [11].

5 — Šajā ziņā skat. spriedumus *Centralan Property* (C-63/04, EU:C:2005:773, 57. punkts), *TETS Haskovo* (C-234/11, EU:C:2012:644, 31. punkts), *Pactor Vastgoed* (C-622/11, EU:C:2013:649, 34. punkts) un *FIRIN* (C-107/13, EU:C:2014:151, 50. punkts); skat. arī manus secinājumus lietā *TETS Haskovo* (C-234/11, EU:C:2012:352, 27. un 28. punkts).

6 — Tagad ir paredzēts izņēmums sākotnēji kombinēti izmantota zemesgabala privāta lietojuma izmaiņām saskaņā ar PVN direktīvas 168.a panta 1. punkta otro daļu, kas ir ieviesta ar Padomes 2009. gada 22. decembra Direktīvas 2009/162/ES, ar ko groza vairākus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 10, 14. lpp.), 1. panta 12. punktu.

7 — Tā kā Polijas Republika ir izmantojusi PVN direktīvas 18. panta c) punktā paredzēto iespēju, šajā lietā nav jāapspriež jautājums, vai 16. pants, lai gan ir atsevišķa norma, attiecas arī uz izslēgšanu no uzņēmuma īpašuma, izbeidzot darbību, šajā saistībā skat. spriedumu *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 87. punkts) un ģenerāladvokāta F. Dž. Džeikobsa [*F. G. Jacobs*] secinājumus apvienotajās lietās *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2000:700, 83. punkts).

8 — Spriedums *Uudenkaupungin kaupunki* (C-184/04, EU:C:2006:214, 30. punkts).

9 — Skat. manus secinājumus lietā *Laarhoven* (C-594/10, EU:C:2011:820, 25. punkts).

10 — Spriedums *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 80. punkts).

11 — Spriedums *Marinov* (C-142/12, EU:C:2013:292, 33. punkts).

29. Tas ir izskaidrojams ar nodokļa uzlikšanas mērķi šajos gadījumos, un tas ir vēl plašāks par atskaitītā priekšnodokļa koriģēšanas mērķi. Atbilstoši judikatūrai PVN direktīvas 16. pantā paredzētās nodokļa uzlikšanas mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi starp nodokļa maksātāju, kurš izmanto preci savām privātajām vajadzībām, un galapatērētāju, kurš iegādājas šā paša veida preci [12]. Līdzīgi Tiesa izsakās saistībā ar PVN direktīvas 18. panta c) punktu: nodokļa uzlikšanas mērķis ir novērst, lai preces pēc ar nodokli apliekamas darbības izbeigšanas nekļūtu par galapatēriņa precēm [13]. Tādēļ nodokļa maksātājam, kurš no uzņēmuma iegūst preci savam privātajam galapatēriņam, ir jāsamaksā tāds pats PVN kā tad, ja viņš šādu preci iegādātos no cita nodokļa maksātāja. Tādējādi tiek nodrošināts vienlīdzīgs režīms trešās personas veiktai piegādei un piegādei sev.

3) Regulējuma sistēmu paralēla piemērošana

30. Tāpēc, ņemot vērā šīs atšķirības un kā to jau ir likusi manīt Tiesa [14], šīs regulējuma sistēmas ir jāpiemēro paralēli un neatkarīgi viena no otras.

31. Tomēr – kā jau pareizi ir uzsvērusi ģenerāladvokāte K. Štiksa-Hakla [*C. Stix-Hackl*] [15] – abas sistēmas zināmā mērā ir jākoordinē, lai ievērotu nodokļu neitralitātes principu. Saskaņā ar šo principu tostarp ir jānovērš nodokļu dubulta uzlikšana [16].

32. No tā izriet, piemēram, ka par darbiem, kas veikti precei, atskaitīta priekšnodokļa koriģēšana ir iespējama tikai, ciktāl šie darbi jau netiek aplikti ar nodokli saistībā ar preces izslēgšanu no uzņēmuma īpašuma [17]. Pretējā gadījumā nodokļa maksātājam dubulti jāmaksā PVN. Tāpat notiek arī pretējā gadījumā: preces izslēgšanai no uzņēmuma īpašuma nodokli drīkst uzlikt tikai tad, ja šīs preces iegāde un saglabāšana ir ļāvusi arī atskaitīt priekšnodokli [18].

33. Tomēr šajā lietā nodokļu neitralitātes princips neprasa atļaut nodokļa uzlikšanu saskaņā ar 18. panta c) punktu tikai koriģēšanas laikposma termiņā, kāds paredzēts PVN direktīvas 187. panta 1. punktā. Tas tādēļ, ka nav saskatāma nodokļu dubulta uzlikšana.

34. Ņemot vērā PVN direktīvas 18. panta c) punkta formulējumu, saskaņā ar šo normu nodokli var uzlikt tikai tad, ja preces iegāde ir ļāvusi atskaitīt priekšnodokli. Tādējādi tā ir uzņēmuma īpašuma daļa, par kuru nav jāmaksā nodoklis. Tomēr, ja darbības izbeigšanas brīdī precei vēl ir atlikusī vērtība, tā vēl nav izlietota saimnieciskās darbības ietvaros un tādēļ tās turpmākais privātais lietojums – pirmoreiz – ir jāapliek ar nodokli, ja vien netiek piemērots atbrīvojums no nodokļa [19].

35. Šajā gadījumā principā runa ir par vienlīdzīgu nodokļu režīmu, kāds neapšaubāmi rastos saskaņā ar PVN direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja attiecīgajā brīdī *J. Mateusiak* būtu pārdevis ēku. Tādējādi PVN direktīvas 18. panta c) punktā paredzētā aplikšana ar nodokli, kas veikta neatkarīgi no 187. panta 1. punktā paredzētā koriģēšanas laikposma beigām, garantē arī PVN sistēmas neitralitāti, ja tā neietekmē nodokļa maksātāja ekonomiskos lēmumus.

12 — Skat. tostarp spriedumus *de Jong* (C-20/91, EU:C:1992:192, 15. punkts), *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 56. punkts), kā arī *BCR Leasing* (C-438/13, EU:C:2014:2093, 23. punkts).

13 — Spriedums *Marinov* (C-142/12, EU:C:2013:292, 27. punkts).

14 — Skat. spriedumu *Uudenkaupungin kaupunki* (C-184/04, EU:C:2006:214, 29. punkts); tāpat skat. ģenerāladvokāta F. Dž. Džeikobsa secinājumus lietā *Charles* un *Charles-Tijmens* (C-434/03, EU:C:2005:48, 54. punkts).

15 — Ģenerāladvokātes K. Štiksas-Haklas secinājumi lietā *Uudenkaupungin kaupunki* (C-184/04, EU:C:2005:557, 26. punkts).

16 — Skat. spriedumus *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 76. punkts), kā arī *NLB Leasing* (C-209/14, EU:C:2015:440, 40. punkts).

17 — Skat. spriedumu *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 95. punkts).

18 — Skat. spriedumu *Fischer* un *Brandenstein* (C-322/99 un C-323/99, EU:C:2001:280, 74.–76. punkts); skat. arī par aprēķinu bāzi atbilstoši pašreizējam PVN direktīvas 74. pantam spriedumu *Property Development Company* (C-16/14, EU:C:2015:265, 42. pants).

19 — Šajā gadījumā ir jāņem vērā PVN direktīvas 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts.

VI – **Secinājumi**

36. Tāpēc es iesaku Tiesai uz *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) jautājumu atbildēt šādi:

Direktīvas 2006/112/EK 18. panta c) punkts ir piemērojams arī precēm, kuras ir kapitālieguldījumu preces 187. panta izpratnē un attiecībā uz kurām jau ir beidzies šīs normas 1. punktā paredzētais atskaitīta priekšnodokļa koriģēšanas laikposms.